

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-16(3)/14/JN

Warszawa, 25 marca 2014 r.

DECYZJA DIH-1/19/2014

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 148) oraz art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Katarzyny Migdalskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „Mięso i wędliny” Katarzyna Migdalska w Warszawie od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 6 lutego 2014 r. nr PO.8.JH.7.2014.PS (nr akt sprawy: Ż.8361.257.2013), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 1000 zł (słownie: tysiąc złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu dwudziestu partii artykułów rolno-spożywczych, oferowanych do sprzedaży bez opakowań (luzem), nieodpowiadających jakości handlowej z uwagi na niewłaściwe oznakowanie,
utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 19-20 grudnia 2013 r. przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie – zwanego dalej również „Mazowieckim WIIH” – w sklepie spożywczym w Warszawie przy ul. Św. Wincentego 48, należącym do przedsiębiorcy Katarzyny Migdalskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „Mięso i wędliny” Katarzyna Migdalska w Warszawie - zwanej dalej również „stroną” – zakwestionowano sposób oznakowania dwudziestu partii artykułów rolno-spożywczych oferowanych do sprzedaży bez opakowań (luzem) o łącznej wartości 1013,22 zł, tj.:

- siedemnastu partii wędlin, zwanych dalej „wędlinami”, tj.:
  - kiełbasa podwawelska w ilości 3,4 kg, w cenie 21,90 zł/kg, o wartości 74,46 zł,
  - kiełbasa krucha w ilości 3,7 kg, w cenie 25,90 zł/kg, o wartości 95,83 zł,
  - kiełbasa zwyczajna w ilości 3 kg, w cenie 15,90 zł/kg, o wartości 47,70 zł,
  - kiełbasa domowa w ilości 0,8 kg, w cenie 17,90 zł/kg, o wartości 14,32 zł,

- kiełbasa z dzika w ilości 0,83 kg, w cenie 65,00 zł/kg, o wartości 53,95 zł,
- kabanosy z jelenia w ilości 1,3 kg, w cenie 65,00 zł/kg, o wartości 84,50 zł,
- kiełbasa jałowcowa w ilości 0,4 kg, w cenie 27,90 zł/kg, o wartości 11,16 zł,
- kiełbasa biebrzańska w ilości 1,2 kg, w cenie 42,00 zł/kg, o wartości 50,40 zł,
- ogonówka wieprzowa w ilości 1,5 kg, w cenie 26,90 zł/kg, o wartości 40,35 zł,
- szynka wiejska gotowana w ilości 4 kg, w cenie 32,90 zł/kg, o wartości 131,60 zł,
- polędwica sopocka w ilości 1,3 kg, w cenie 21,90 zł/kg, o wartości 28,47 zł,
- kiełbasa krakowska podsuszana w ilości 0,7 kg, w cenie 21,90 zł/kg, o wartości 15,33 zł,
- boczek wędzony w ilości 5,5 kg, w cenie 21,90 zł/kg, o wartości 120,45 zł,
- kaczka faszerowana w ilości 0,6 kg, w cenie 39,90 zł/kg, o wartości 23,94 zł,
- pasztet wieprzowy w ilości 1,1 kg, w cenie 16,90 zł/kg, o wartości 18,59 zł,
- salceson włoski w ilości 5,1 kg, w cenie 16,90 zł/kg, o wartości 86,19 zł,
- bekon surowy w ilości 1,7 kg, w cenie 36,90 zł/kg, o wartości 62,73 zł,

z uwagi na brak w miejscu ich sprzedaży, na wywieszkach dotyczących tych wędlin lub w inny sposób w miejscu bezpośrednio dostępnym konsumentom, informacji dotyczących nazwy lub imienia i nazwiska producenta oraz wykazu składników, co stanowiło naruszenie § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz. U. z 2007 r. Nr 137, poz. 966 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania środków spożywczych”;

– trzech partii pieczywa, zwanych dalej „pieczywem”, tj.:

- bułka kajzerka w ilości 90 sztuk, w cenie 0,45 zł/szt., o wartości 40,50 zł,
- bułka sznytka w ilości 25 sztuk, w cenie 0,35 zł/szt., o wartości 8,75 zł,
- bułka razowa w ilości 5 sztuk, w cenie 0,80 zł/szt., o wartości 4,0 zł,

z uwagi na brak w miejscu ich sprzedaży, na wywieszkach dotyczących ww. pieczywa lub w inny sposób w miejscu bezpośrednio dostępnym konsumentom, wykazu składników oraz masy jednostkowej pieczywa, co stanowiło naruszenie § 17 ust. 1 pkt 2 i pkt 5 lit. a) oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 20 grudnia 2013 r. (nr akt: Ż.8361.257.2013) a szczegółowe dane dotyczące zakwestionowanych produktów - w załączniku nr 1 do tego protokołu.

W związku z powyższym, pismem z dnia 10 stycznia 2014 r., Mazowiecki WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu dwudziestu ww. partii artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej, z uwagi na nieprawidłowe oznakowanie. Jednocześnie strona została zobowiązana do przekazania informacji na temat wielkości obrotów osiągniętych w roku rozliczeniowy poprzedzającym

rok nałożenia kary, a także poinformowana o prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa, natomiast żądane informacje przekazała w piśmie z dnia 17 stycznia 2014 r. dołączając do niego wydruk z komputerowej księgi przychodów i rozchodów za 2013 r.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 6 lutego 2014 r. nr PO.8.JH.7.2014.PS (nr akt sprawy: Ż.8361.257.2013) Mazowiecki WIIH, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, wymierzył ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 1000 zł (słownie: tysiąc złotych) za wprowadzenie do obrotu ww. dwudziestu partii artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej, z uwagi na niewłaściwe oznakowanie.

Pismem z dnia 14 lutego 2014 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwanego dalej również „Prezesem UOKiK” – odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona podniosła, iż nałożona na nią kara pieniężna jest bardzo wysoka a prowadzony przez nią sklep jest bardzo mały, przynosi coraz mniejsze dochody w obliczu dużej konkurencji dużych sklepów, w związku z czym nie jest w stanie tej kary zapłacić. Wniosła o umorzenie lub zmniejszenie kary a jeśli nie jest to możliwe o rozłożenie jej na raty. Ponadto podkreśliła, że natychmiast zastosowała się do uwag inspektorów i że wszelkie braki w oznakowaniu towarów zostały usunięte na drugi dzień.

Pismem z dnia 24 lutego 2014 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował ww. przedsiębiorcę, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W dniu 28 lutego 2014 r. strona skontaktowała się telefonicznie z Urzędem i podtrzymała stanowisko przedstawione w odwołaniu. Z przeprowadzonej rozmowy telefonicznej sporządzono notatkę służbową.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności* (Dz. U. L 31 z 01.02.2002 r. s. 1 z późn. zm.) – zwane dalej „rozporządzeniem 178/2002”- stanowi w art. 17 ust. 1, że podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w

przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Oznakowanie środków spożywczych, jak wynika z art. 3 pkt 5 ww. ustawy jest jednym z elementów jakości handlowej.

W myśl art. 6 ust. 1 ustawy o jakości handlowej artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu są oznakowane.

Wymagania dotyczące sposobu oznakowania środków spożywczych oferowanych bez opakowań (luzem) zostały określone w rozporządzeniu w sprawie znakowania środków spożywczych. Przepis § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 tego rozporządzenia stanowi, że w miejscu sprzedaży środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, oprócz nazwy środka spożywczego podaje się informację o imieniu i nazwisku lub nazwie producenta oraz wykaz składników. W przypadku pieczywa, zgodnie z § 17 ust. 1 pkt 5 lit. a) ww. rozporządzenia, dodatkowo podaje się masę jednostkową. W myśl § 17 ust. 2 tego samego rozporządzenia, informacje te podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

Pojęcie „wprowadzania do obrotu” w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy o jakości handlowej oraz art. 3 pkt 8 rozporządzenia 178/2002 oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Na mocy art. 40a ust. 4 tej ustawy, kary pieniężne wymierza, w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na mocy art. 40a ust. 5 ww. ustawy stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002, kary mające zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w placówce handlowej, należącej do przedsiębiorcy Katarzyny Migdalskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „Mięso i wędliny” Katarzyna Migdalska w Warszawie, stwierdzono, że wprowadzone do obrotu:

- siedemnaście partii wędlin, oferowanych do sprzedaży bez opakowań, nie spełniało wymagań określonych w § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, z uwagi na brak w miejscu ich sprzedaży (na wywieszkach dotyczących tych wędlin lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom) informacji dotyczących nazwy lub imienia i nazwiska producenta oraz wykazu składników,
- trzy partie pieczywa, oferowane do sprzedaży bez opakowań, nie spełniało wymagań określonych w § 17 ust. 1 pkt 2 i pkt 5 lit. a) oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, z uwagi na brak w miejscu ich sprzedaży (na wywieszkach dotyczących tego pieczywa lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom) wykazu składników i masy jednostkowej.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Mazowiecki WIIH wymierzył w drodze decyzji karę pieniężną przedsiębiorcy Katarzynie Migdalskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „Mięso i wędliny” Katarzyna Migdalska w Warszawie, to jest przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu artykuły rolno-spożywcze o niewłaściwej jakości handlowej.

W opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalenia kontroli odnoszące się do braku oznaczeń dwudziestu ww. partii artykułów rolno-spożywczych wskazywały na popełnienie czynu opisanego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, a więc były podstawą do wymierzenia kary określonej w tym przepisie.

W złożonym odwołaniu strona nie kwestionuje ustaleń kontroli, wniosła natomiast o umorzenie lub obniżenie nałożonej na nią kary pieniężnej a jeśli nie byłoby to możliwe o rozłożenie jej na raty, wskazując przy tym, że została już ukarana mandatem karnym w wysokości 150 zł a stwierdzone w trakcie kontroli uchybienia zostały natychmiast usunięte.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK wskazuje, że art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie spełniona przesłanka wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych nieodpowiedniej jakości, podlega karze określonej w tym przepisie. Wysokość kary nie może przekraczać pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie może być jednak niższa niż 500 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary należy uwzględnić przesłanki określone w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, takie jak stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Jak wynika z powyższego niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości nie stanowi przesłanki do zmniejszenia wymiaru kary.

Przy ocenie stopnia szkodliwości czynu polegającego na wprowadzeniu do obrotu siedemnastu ww. partii wędlin oraz trzech ww. partii pieczywa o niewłaściwej jakości handlowej, a więc zróżnicowanego asortymentu tych artykułów rolno-spożywczych, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że brak w miejscu sprzedaży wykazu

składników oraz nazwy lub imienia i nazwiska producenta w przypadku wędlin, a w przypadku pieczywa wykazu składników i masy jednostkowej, naruszył w sposób istotny interesy i prawa konsumentów, gdyż uniemożliwił im dokonanie właściwego wyboru, zgodnego z ich oczekiwaniami. Prezes UOKiK wskazuje ponadto, że brak informacji o wykazie składników narusza interesy konsumentów zarówno w sferze ekonomicznej, jak i zdrowotnej, z uwagi m.in. na możliwy zróżnicowany poziom zawartości mięsa w przypadku wędlin oraz obecność substancji mogących wywoływać alergie (np. białka sojowego w wędlinach czy glutenu).

Oceniając stopień zawinienia, organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę, że stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości powstały u przedsiębiorcy, który przy wprowadzaniu towarów do obrotu powinien dochować należytej staranności, aby towary były prawidłowo oznakowane.

W kwestii zakresu naruszenia organ pierwszej instancji słusznie zauważył, że brak w miejscu sprzedaży, na wywieszkach dotyczących ww. artykułów rolno-spożywczych lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, wykazu składników, danych identyfikujących producenta i masy jednostkowej, narusza przepisy w zakresie znakowania środków spożywczych. Przepisy te są istotne z punktu widzenia właściwości produktu i interesów konsumentów.

Oceniając, na podstawie zgromadzonej dokumentacji, dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych, organ pierwszej instancji zauważył, że kontrolowany przedsiębiorca nie był wcześniej karany przez Inspekcję Handlową z powodu podobnych nieprawidłowości.

Wielkość obrotów w poprzednim roku obrotowym, zgodnie z pismem strony z dnia 17 stycznia 2014 r., wyniosła [...] zł.

Podsumowując powyższe, Prezes UOKiK stwierdził, że sposób ustalania wysokości kary pieniężnej był zgodny z kryteriami zawartymi w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej i znajdował uzasadnienie w zebranych materiale dowodowym.

W przedmiotowej sprawie najniższy możliwy wymiar kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej wynosi 500 zł, natomiast najwyższy – 5.066,10 zł, wyrażony jako pięciokrotność wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych dwudziestu ww. partii środków spożywczych o łącznej wartości 1013,22 zł (tj. 5 x 1013,22 zł). W omawianym przypadku, stronie wymierzono karę w wysokości 1000 zł, czyli zbliżonej do wartości zakwestionowanych partii artykułów rolno-spożywczych a jednocześnie stanowiącej zaledwie 1/5 możliwej do wymierzenia kary.

W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona kara jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży dostępne były tylko artykuły rolno-spożywcze odpowiadające jakości handlowej, a także będzie najmniej uciążliwa z możliwych dostępnych środków. Jednocześnie wymierzona kara, zgodnie z art. 17 ust 2 rozporządzenia 178/2002, spełnia funkcję prewencyjną i represyjną, skłaniając kontrolowanego do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, zwłaszcza z uwagi na wykazane powyżej niedopełnienie

należytej staranności w zakresie zapewnienia prawidłowego oznakowania ww. artykułów rolno-spożywczych

Wobec powyższego, nie zasługuje na uwzględnienie wniosek strony dotyczący obniżenia wysokości kary pieniężnej na gruncie przepisów o jakości handlowej.

Jednocześnie Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.) wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

1. odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
2. odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
3. umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Kara pieniężna staje się zaległością w przypadku, gdy nie zostanie uiszczona w terminie.

W kwestii ukarania strony mandatem karnym w wysokości 150 zł Prezes UOKiK podkreśla, że przedmiotowy mandat nałożono w związku z popełnieniem wykroczeń określonych w art. 137 § 1 ustawy z dnia 12 maja 1971 r. *Kodeks wykroczeń* (Dz. U. z 2013 r. poz. 482 z późn. zm.), w związku z naruszeniem przepisów o obowiązku uwidaczniania cen, określonych w ustawie z dnia 5 lipca 2001 r. *o cenach* (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 385) i rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 10 czerwca 2002 r. *w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen towarów i usług oraz sposobu oznaczania ceną towarów przeznaczonych do sprzedaży* (Dz. U. z 2002 r. Nr 99, poz. 894 z późn. zm.).

Wobec powyższego, nałożony na stronę mandat był wynikiem stwierdzonych nieprawidłowości innych niż niewłaściwa jakość handlowa produktów i tym samym nie może być przedmiotem niniejszego postępowania odwoławczego.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę można wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nieuiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

1. Katarzyna Migdalska
prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą
„Mięso i wędliny” Katarzyna Migdalska w Warszawie
ul. Św. Wincentego 48
03-531 Warszawa
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Warszawie
3. a/a